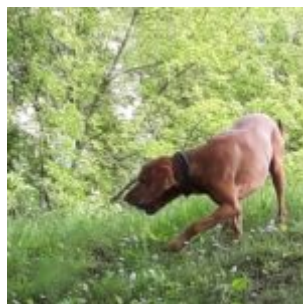


Sem si dal s pánčičkou!

No neměla mi říkat, že to mám dneska ve svejch tlapkách, ne? Tak já sem se podle toho zařídil a vobešel sem si šécko, co sem potřeboval. A něco i dvakrát, pro sichr, že jo. Pánik si Taliprdovou vysmahli a pánčička, že si uděláme svůj vlastní prográmek. To sem pochopitelně uvítal, mít ji jen pro sebe a na pohodičku.

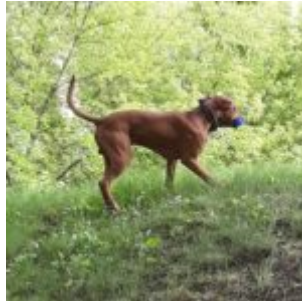
Takže abychom ten čas řádně využili, rozhodně jsem z dnešního programu vyškrtnul pole. Tam sme nejčastějš. Tetkon pravda ne tolik, když se vyráží do lesůch, ale přeci jen, uvítám občas změnu, jako každej asi. Obešli jsme naše tři nejbližší domy a pak hurá za silnici do sídláku. Nejdřív tam, kde to občas projdeme i ráno a potom jsem zamířil ke kopečkům a pěkně kopat se bude! A aby se nemohnula vymlouvat, že to jako v trávě, která je teď vysoká neběhá, zavednul sem nás pěkně na tu stranu, kde je udusaná hlína. A posichroval sem si to tím, že jsem ešče vybral místo, kde neparkujou auta, takže to už nebylo vůbec co řešit. Háá a musela vykopávat. Jen ať maká, jindy musim já, páč to je furt aportýrování, tak tekton si to pěkně prohodíme. Takže to sme si to užili tady. Nebo taklenc, já si to užil rozhodně ☐ ☐



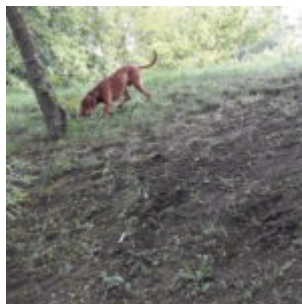
Výborně a de se na to



Tak se vokaž holka, jak ti pudou výkopový práce!



Chytil sem, až se mi samou radostí uši zkroutily



Supr a teď to pudem pustit.



A tetkonc táááklenc pěkně pomaloučků doprovodim balonek....



No a teď se tadykle skovám a budu číhat



Čkej, teď to navopak budou fofry!



A dávej pozor, pouštím dolu.

Ale aby bylo jasno, proti aportýrování já nemám ničehož, to ne. Navíc umím aportýrovat velmi vzorně. Takže když vytasila vystřelovací kachnu, byl sem nadšen. Vystřelovací kachnu fakt miluju. Už teda nelítá tak daleko, páč prošla opravou, ale lítá pořád natolik zajímavě, aby mě to bavilo. Zvlášť, když mi to pánčička udělá zajímavý tak, že ešče úplně nevidim, kam jako padla a vyrážim pak dohledávat. Jako každej pořádněj ohař. Propátrávání keřůch je moje hobby. Ovšem narozdíl od Taliprdový tak nečinim za účelem prasení, ale čistě jen pracovně. Pěkně sem si popracoval a pak sem nás vednul dál. Pěkně zase mezi domama a u jednoho sem si řekl, že by bylo na čase něco z pánčičky vysomrovat a zahájil sem ťapičkování na kanále. Pěkně nejdřív přední nožky a poté i ty zadní, ty co sou vočeňovaný hodně.

Poté jsem zamířil směrem k velký louce na konci sídláku, ale rozmyslel sem si to, páč tam co sme šli, bylo spousta zajímavýho čtení. Takže jsem to prošněroval kolem panelákůch a když sme potom šli podél sportoviště, využila pánčička trávníku podél zdi k tomu, že mi tam schovávala mističku s piškůtem. To je taky výborná zábava, zvlášť, když se vám někteří do toho nesomroujou a nevydávaj se ji hledat místo vás. Taliprdová byla pro tentokrát na míle daleko, takže to nehrozilo a já si to mohl užít pěkně do plnejch.

Ze zvyku jsem pak zamířil k domu, kam sme chodili za Babinou, ale pánčička řekla, že tam už přece roky nechodíme a tak jsem šel dál. A došli sme k umělý stěně. Takže to je jasný, to je jasný, budou stíhačky!! Vypálil sem a připravil se. Ooofšem dámy a pánové, pro dnešek sem si pro pánčičku nachystal šmėčko. Pěkný šmėčko. S tím teda nepočítala. Pokaždý sem vyrazil, zaběhl za roh stěny a.... zvoestal stát. Vona si myslela, že jako běžim vokolo, votočila to podrazácky na druhou stranu a..... tím pádem mi přesně vběhla do rány. A já jí přepadnul. Pištěla a řehtala se nahlas jako kobyla. A volala, že sem vodník podvodník. Což má v podstatě pravdu, je o mě známo, že vodu oblibuju, ne? □ . Hele a víte co? Vona měla asi nejpíš tentokrát špatnej den, páč mi na to skočila úplně pokaždý. To sem si myslel, že je kapek inteligentnější. Že by něco chytla vod Taliprdový? Nějakou mozkovou nedostatečnost?? Pak teda ovšem psíbůhsnámiazlýpryč!

Pár koleček jí vyřídilo a tak jsme šli k haldám. Ke slovu opět přišla vystřelovací kachna a poté sem si vyžádal balonek. Vim, že to tady neběhá, takže musela čutat do vejšky. Lítal sem jako blášen. A pak přišla spřátelená borderka. Ta je zamilovaná do svýho špalíčku, kterej jí pánik vyřezal a poctivě si ho nosí a aportýruje. Když sem byl malej, bavilo mě děsně jí ho krást. Tetkon mám svůj balonek, špalíky mě nebavěj. Ale rád je vždycky běžim uvítat. A tak, když mě na ně pánčička upozornila, uuutikal sem za nima a lípnul jejímu pánikovi hubičku. Ten se smál, pánčička nikoliv a řekla mi, že sem zlobivejš, že se to nedělá. Nemožu si ovšem pomoci, lidi co mám rád - a tohodle pána já rád mám - musim políbit.

My si chvíli lítali, pánici si povídali a pak už jsme šli zasejc dál. Na jedný lavičce seděli kluci a... měli mičudu. Mocinky moc sem ji potřeboval a už sem se tam šinul. V tom ovšem přišel zákaz. Kluci volali, že to nevadíííí, ale pánčička jim vysvětlila, že bysem jim balon ukradnul a i když jim to nevadí, tak já bych potom kradnul i jinde a to by se někdo mohl bát. Škoda, mohli jsme si čutnout. A tak sem se šel aspoň kamarádit s pudlikem, co šel kolem a pak s černým voříškem, co šel taky kolem.

To už jsme byli skorem doma. Kam se nám ovšem ani jednomu ešče nechtělo, venku bylo příjemně. A tak jsme se doma jen stavili na chvílinku. Já napít a pánčička něco si vyzvednout či co. A šli ještě na louku za domem. A tam sem potkal naši známou porcelánovou. Znáte porcelánový psy? Voni vypadaj děsně ohařsky, ale klamou tělem, jsou to honiči. Tahle porcelánka už je postarší dáma, spíš tak jako komtesa, takže když sem se nařítíl s nabídkou honičky, udála jen "Tshe!" a....šla se rejt v hlíně, komtesa jedna. Tak sem šel cíhat na žáby,

abych zjistil, co na tom Taliprdová má. Nic moc jako, nebavilo mě to, tak sem šel oblažovat paničku vod porcelánky a to nás bavilo voba.

Už skoro u našeho domu jsme potkali ešče suseda Martyho, což je něco jako prarsón prej. To mě netankuje vůbec, co von je zač, mě tankovala ta jeho józefpšící kámoška nová, co s ním byla. Depa se tu holka vzala? Taková fešanda!! Kdybyste viděli, jak vona vlní bokama!! Fakt dobrej kus. Když odešli, vyběhnul sem na podestu a šlo se dom. Tam sem měl ešče taky důležitou prácičku. Pánčička si totiž sedla na balkón s pitím a čtením a já jí musel sedět na klíně a pozorovat cvrkot na ulici pod náma. Báječný odpůldne sem si užil teda. Až sem pak ze spaní v noci vyváděl a pánčička mě musela jít tišit, ať nebudim panelák ☐